

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sži/3/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013200340
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200340.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Aliancia Fair-play, o. z., so sídlom v Bratislave, Smrečianska č. 21, IČO: 318 101 95, právne zast.: Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom so sídlom v Bratislave - Ružinov, Rožňavská č. 2, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. decembra 2012, číslo 438672/2012, 1007/2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. februára 2016, č. k. 6S/46/2013-41, v časti výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. februára 2016, č.k. 6S/46/2013-41, v časti týkajúcej sa trov konania, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 12. februára 2016, č.k. 6S/46/2013-41 postupom podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 28. decembra 2012, číslo 438672/2012, 1007/2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvod zrušenia spočíval v nepreskúmateľnosti tak rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, keďže neobsahovali žiadnu správnu úvahu, o ktorú by mohli byť obe správne rozhodnutia opreté, a ktorá by podporila prijatý záver o nemožnosti sprístupniť informácie žiadané žalobcom. V oboch rozhodnutiach nebol uvedený dôvod prečo bolo potrebné, aby žalovaný, resp. povinná osoba postupovali podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z.z.“), ani to, prečo žiadané informácie nie sú informáciami vymedzenými v § 11 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.. Právny záver uvedený v prijatých rozhodnutiach v nich nebol nijako vysvetlený a odôvodnený tak, aby vydané rozhodnutia nebolo možné považovať za nezákonné.

O trovách konania rozhodol krajský súd postupom podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému

žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, a to 70,- eur za zaplatený súdny poplatok a sumu 513,05 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia v zmysle § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 10. novembra 2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) za úkony právnej služby: 1/ príprava a prevzatie právneho zastúpenia - 130,17 eur, 2/ podanie žaloby - 130,17 eur, 3/ účasť na súdnom pojednávaní - 143 eur, a k tomu zodpovedajúce režijné paušály - 2 x 7,81 eur a 1 x 8,58 eur a všetko zvýšené o 20 % DPH.

Krajský súd žalobcovi nepriznal uplatnenú náhradu trov konania vo výške 65,09 eur za odpoveď na výzvu súdu ohľadom vyjadrenia súhlasu s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania s odôvodnením, že nejde o žiaden z úkonov právnej služby v zmysle Vyhlášky.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu, čo do časti trov konania, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

V podanom odvolaní namietal nepriznanie uplatnenej náhrady trov konania vo výške 65,09 eur za odpoveď na výzvu súdu ohľadom vyjadrenia súhlasu s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. V tejto súvislosti a s poukazom na § 13a ods. 5 Vyhlášky uviedol, že Vyhláška upravuje výpočet úkonov iba demonštratívne s tým, že za úkony vo Vyhláške neuvedené sa odmena určí ako za úkony, ktoré sú im povahou a účelom najbližšie. Dodal, že v danom prípade išlo o úkon účelný a potrebný, pretože ak žalobca chcel, aby bola jeho žaloba prejednaná na pojednávaní, musel na výzvu súdu reagovať.

Záverom navrhol, aby mu bola priznaná náhrada trov prvostupňového konania v ním uplatnenej výške, teda aj vrátane sumy 65,09 eur za odpoveď na výzvu súdu ohľadom vyjadrenia súhlasu s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Rovnako si uplatnil a vyčísľil náhradu trov konania za odvolacie konanie vo výške 181,90 eur (143 eur + 8,58 eur + 20 % DPH).

Žalobcom podané odvolanie bolo zo strany krajského súdu doručené žalovanému na vedomie dňa 25. apríla 2016.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací [§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. - Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)] preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti trov konania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že právny zástupca žalobcu si uplatnil a zároveň vyčísľil trovy konania v celkovej výške 600,53 eur, pozostávajúce z týchto úkonov právnej služby: 1/ prevzatie veci dňa 20. februára 2013 - 130,17 eur a k tomu zodpovedajúci režijný paušál - 7,81 eur, 2/ podanie žaloby dňa 21. februára 2013 - 130,17 eur a k tomu zodpovedajúci režijný paušál - 7,81 eur, 3/ odpoveď na výzvu súdu zo dňa 10. apríla 2013 - 65,09 eur a k tomu zodpovedajúci režijný paušál - 7,81 eur, 4/ pojednávanie dňa 12. februára 2016 - 143 eur a k tomu zodpovedajúci režijný paušál - 8,58 eur; to všetko zvýšené o 20 % DPH + paušálnu náhradu 6,40 eur.

Krajský súd žalobcovi nepriznal uplatnenú a zároveň vyčíslenú náhradu trov konania vo výške 65,09 eur spolu s režijným paušálom vo výške 7,81 eur za odpoveď na výzvu súdu ohľadom vyjadrenia súhlasu s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania s odôvodnením, že nejde o žiaden z úkonov právnej služby v zmysle Vyhlášky.

Základnou úlohou súdu bolo teda posúdiť, či žalobcovi patrí náhrada trov konania aj za vyjadrenie, či tento súhlasí alebo nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania na základe súdom vyhotovenej výzvy podľa § 250f ods. 2 OSP.

Podľa § 14 ods. 1 - 3 a 8 Vyhlášky v znení účinnom do 30. júna 2013

(1) Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a/ prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b/ písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c/ účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d/ vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci,
- e/ návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,
- f/ vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

(2) Odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a/ ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody,
- b/ rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu.

(3) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a/ návrh na predbežné opatrenie a odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b/ odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c/ návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, s výnimkou návrhu na obnovu konania,
- d/ účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania,
- e/ ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

(8) Za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 až 3, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Podľa § 13a Vyhlášky v znení účinnom od 1. júla 2013

(1) Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a/ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b/ ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c/ písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d/ účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e/ vypracovanie právneho rozboru veci,
- f/ rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g/ návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h/ vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

(2) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a/ návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b/ odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

c/ ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,
d/ ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
e/ ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,
f/ návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

(3) Ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

(4) Za zastúpenie na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednaní vecí, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

(5) Za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Úkony právnej služby v občianskom súdnom konaní sú uvedené v § 13a Vyhlášky (a do 30. júna 2013 z dôvodu absencie úpravy úkonov právnej služby v občianskom súdnom konaní v § 14 Vyhlášky), pričom z dikcie týchto ustanovení vyplýva, že vyjadrenie žalobcu z 10. apríla 2013, ktoré bolo krajskému súdu osobne doručené dňa 11. apríla 2013, nemožno považovať za žiaden z úkonov výslovne uvedených v § 13a, resp. v § 14 Vyhlášky. Rovnako predmetné vyjadrenie nemožno považovať ani za úkon, ktorý by im bol svojou povahou alebo účelom podobný. Aj zo samotného termínu „úkon právnej služby“ možno nepochybne vyvodit' záver, že sporné vyjadrenie žalobcu z 10. apríla 2013 takýmto úkonom rozhodne nie je. Žalobcom realizované vyjadrenie, či tento súhlasí alebo nesúhlasí s prejednaním vecí bez nariadenia pojednávania na základe súdom vyhotovenej výzvy podľa § 250f ods. 2 OSP, nemožno totiž považovať za kvalifikovanú odbornú právnu pomoc v prospech klienta, za ktorú by právnenému zástupcovi náležala odmena porovnateľná s odmenou za právne služby uvedené v § 13a, resp. v § 14 Vyhlášky.

Rovnako právnenému zástupcovi žalobcu nič nebránilo, aby svoje vyjadrenie k prejednaniu vecí bez nariadenia pojednávania uviedol už v samotnej žalobe.

Vzhľadom na vyššie uvedené, najvyšší súd takisto ako krajský súd vo svojom rozsudku dospel k záveru, že žalobcovi za ním zrealizované podanie - vyjadrenie k prejednaniu vecí bez nariadenia pojednávania, odmena v zmysle Vyhlášky neprináleží, nakoľko nejde o úkon právnej služby, za ktorý by bolo možné takú odmenu priznať.

Pokiaľ teda krajský súd v tejto časti žalobcovi uplatnenú a vyčíslenú náhradu trov konania vo výške 65,09 eur spolu s režijným paušálom vo výške 7,81 eur nepriznal, postupoval a rozhodol správne.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa trov konania ako vecne správny potvrdil (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému správnenému orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.